

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. ВЕ.ко Търново, 06.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕ.КО ТЪРНОВО, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ И
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми
септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Х. ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ГАЛЯ М. РОМАНОВА
като разгледа докладваното от ИСКРА ПЕНЧЕВА Въззивно гражданско дело
№ 20224000500272 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по депозирана въззивна жалба от Х. Р. Ц. срещу Решение № 12/ 10.05.2022 г. по Гр.д. № 458/ 2020 г. по описа на ВТОС, с което съдът е отхвърлил предявените от нея иски за осъждане на ЗАД „Булстрад Виена Иншуърънс груп“ да й заплати застрахователно обезщетение в размер на 60 000 лв. за претърпени неимуществени вреди и 95 лв. за претърпени имуществени вреди, причинени при ПТП на 30.09.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 27.03.2020 г. до окончателното изплащане. Счита решението за неправилно и необосновано, като не били обсъдени в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства. Съдът неправилно аргументирал акта си с липсата на констативен протокол за ПТП с пострадали лица, съставен от посетили местопроизшествието органи на полицията, като не взел предвид, че вредите се проявили не към момента на ПТП, а по-късно, едва след прибиране на пострадалата вкъщи. Заема становище, че съставеният от пострадалата и дЕ.квента двустранно подписан протокол е годно доказателство за установяване настъпването на ПТП, още повече че данните, удостоверени с него, се потвърдили от показанията на разпитаните свидетЕ.. Съдът изобщо не коментирал гласните доказателства, които били логични и последователни и изяснявали подробностите относно настъпването на ПТП и неговия механизъм. Неправилен бил изводът му, че приетите по делото експертизи не доказвали настъпването на ПТП и виновното противоправно поведение

на застрахования при ответното дружество водач. Моли решението да бъде отменено и съдът да уважи предявените искове. Процесуалният представител претендира адвокатско възнаграждение на основание чл.38 ал.2 ЗАдв.

В срока по чл.263 ал.1 ГПК насрещната страна ЗАД „Булстрад Виена Иншуърънс груп“ е подала отговор на въззивната жалба със становище за нейната неоснователност. Правилно съдът, с оглед ангажираните от ищцата доказателства, приел за недоказана исковата претенция. По делото не бил установен механизмът на ПТП, нито че то е осъществено при участието на МПС, за причинените вреди от което застрахователят носи отговорност. Двустранният протокол за ПТП бил оспорен от него като отразяващ неверни обстоятелства. Като частен документ той бил непротивопоставим на застрахователя, не било и установено от кого е подписан. Свидетелските показания не били конкретни, като отделно следвало да бъдат ценени през призмата на чл.172 ГПК, тъй като свидетелите били сестри на ищцата. Експертизите също нямали доказателствена стойност, защото били базирани на тези доказателства. Моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено. При условията на евентуалност, в случай, че съдът приеме иска за доказан по основание, счита заявената претенция за обезщетение за неимуществени вреди за завишена като несъобразена с критериите за справедливост. Поддържа и възражението си за съпричиняване на вредите от пострадалата. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ал.1 ГПК, от легитимирана страна, против обжалваем съдебен акт, поради което е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество. В изпълнение на задълженията си по чл.269 от ГПК въззивният съд извърши служебна проверка относно валидността на обжалваното решение и допустимостта му в обжалваните части и намира, че съдебният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановен е от законен състав, в предвидените на правораздавателната власт на съда, изготвен е в писмена форма, подписан е и е разбираем. Не са налице и процесуални нарушения, обуславящи неговата недопустимост.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, в съответствие с предметните предвидени на въззивното производство, очертани с жалбата, намира следното:

Чрез събраните пред ВТОС доказателства по делото са безспорно установени твърденията на ищцата в исковата ѝ молба, че същата е била с потвърдена ранна бременност, която за нея не е първа – амб. лист от 20.08.2019 г. и че на 01.10.2019 г. е получила спонтанен аборт, констатиран с ултразвуково изследване – амб. лист от 01.10.2019 г., във връзка с което ѝ е назначена кръвоспираща терапия и ѝ е даден съвет за болнично лечение, каквото тя не е предприела. На 02.10.2019 г. ѝ е извършено

освидетелстване от съдебен лекар, който в съдебномедицинско удостоверение № 127/2019 г. е отразил установеното при прегледа му: болезнено кръвонасядане в тилната област, кръвонасядане с оток на меките тъкани в горната една трета на лявата гръдна половина, напречно кръвонасядане с оток на меките тъкани в долната една трета на предната коремна стена с размери 38/5 см. При снетата ѝ анамнеза ищцата е съобщила, че е претърпяла ПТП на 30.09.2019 г. около 16.30 ч. в района на гр. Полски Тръмбеш, като при спрял от нея лек автомобил е била ударена от друг преминаващ лек автомобил. От събраните гласни доказателства на двете сестри на ищцата – св. Р. И. и Ц. Ц. – се установява, че те, заедно с мъжа на ищцата са пътували в управляван от нея автомобил от с. Обединение и когато спрЕ. на знак стоп на кръстовище в гр. Полски Тръмбеш, вдясно на което се намирала фабрика за олио, били блъснати отзад от лек автомобил толкова силно, че малко се изместили напред. Ищцата припаднала, те видЕ., че зет им, седящ на предната дясна седалка, я бутал да се свести. След като се „събудила“ тя казала, че не ѝ е добре и после я заболяла главата. И двете свидетелки сочат, че на мястото на инцидента е дошла полиция, направили протокол и им снЕ. показания. Вечерта ищцата получила кръвоизлив и на сутринта отишла при лекарката си, която при прегледа установила, че е загубила бебето. Като доказателство по делото е приет двустранен констативен протокол за ПТП, датиран от 30.09.2019 г., в който е описано ПТП на тази дата в 16.30 ч. в гр. Полски Тръмбеш между управляван от ищцата микробус марка Нисан Ванет и л.а. Рено Клио, управляван от английската гражданка Е. М. Д.. За лекия автомобил е посочено, че има сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" със ЗАД „Булстрад Виена Иншуърънс груп“ и при проверка в базата данни на Гаранционен фонд това обстоятелство се потвърждава. В протокола е нарисувана скица на ПТП, съответстваща на твърденията на свидетЕ.те, че местопроизшествието е станало на кръстовище и при механизъм на удар на автомобила на ищцата отзад от попътнo движещ се автомобил. Отразено е в т.3, че „пострадали лица (дори леко)“ няма, а в т.14 – „забележка“ е отразено изявление на водача Д. – „виновна съм“. Протоколът съдържа подписи, сочени да са на двамата водачи. По делото е приета съдебно-автотехническа експертиза, изготвена само въз основа на двустранния протокол и свидетелските показания, при анализ на фактите, базиран на експертната практика, опита и логиката, предвид липсата на запазено местопроизшествие към датата на ПТП и данни за размера на настъпилите деформации по двата автомобила. Приета е и съдебно-медицинска експертиза, вещото лице по която дава заключение, че уврежданията на ищцата, установени с приложената медицинска документация, е възможно да са получени при ПТП с твърдения от нея механизъм, че са налице лентовидни кръвонасядания по гръдния кош и предната коремна стена, характерни за удар при поставен обезопасителен колан и че травмиращата сила на колана, видна от констатираното кръвонасядане в ниската част на коремната стена на нивото на

бременната матка, е оказала влияние върху инициирането на спонтанния аборт. Представени са медицински документи – амбулаторни листи за периода от 04.10.2019 г. до 12.02.2021 г. – за извършени множество прегледи от д-р Л. Г. – неврохирург по повод оплаквания на ищцата от повтарящо се главоболие, световъртеж, нарушение в равновесието, чувство за тревожност. При снетата ѝ анамнеза тя е заявила, че при ПТП е загубила съзнание за кратко.

По делото не е спорно, че на 27.03.2020 г. ищцата е отправила искане до ЗАД „Булстрад Виена Иншуърънс груп“ за изплащане на застрахователно обезщетение, но такова не е платено.

При така изяснената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи: Съдът е сезиран с обективно съединени иски с правно основание чл.432 ал. 1 КЗ – за причинени на ищеца неимуществени и имуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило по вина на водача на застрахован при ЗАД „Булстрад Виена Иншуърънс груп“ по задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" лек автомобил и чл.86 ал.1 ЗЗД – за обезщетение за забава върху дължимото обезщетение, считано от 27.03.2020 г. до окончателното изплащане.

Основателността на така предявените иски е обусловена от кумулативното наличие на няколко предпоставки: осъществяването на фактическия състав на непозволеното увреждане – чл.45 ЗЗД: извършено противоправно деяние, вредоносен резултат – причинени имуществени и неимуществени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от деянието и вина на извършителя, както и наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" между извършителя и ответното застрахователно дружество. Увреденото лице има право да насочи претенцията си за обезвреда направо спрямо застрахователя и последният е задължен на основание чл.432 ал.1 КЗ да покрие отговорността на застрахования д.Е.квент за причинените от него на трети лица вреди в границите на определената в договора застрахователна сума. При установените по делото факти съдът приема, че по делото не е доказано деянието, от което е пострадала ищцата Ц., да е извършено от Е. М. Д. и то с автомобил, за вредите от притежаването и използването на който ответният застраховател дължи обезщетение по силата на застрахователно правоотношение. Безспорно, настъпването на ПТП може да бъде доказано с всички допустими доказателствени средства, а не единствено чрез констативен протокол за ПТП, съставен в съответствие с чл.6 и чл.7 от Наредба № I – 167 от 24.10.2002 г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС, вр. чл.125а ал.1 и чл.125 ЗДвП. Протоколът за ПТП, издаден от служител на МВР в кръга на правомощията му и в установената форма и ред, би улеснил доказването, защото представлява

официален свидетелстващ документ и като такъв той се ползва както с обвързваща формална доказателствена сила относно авторството на документа, така и съгласно чл.179 ал.1 ГПК със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за направени пред съставителя изявления и за извършените от него и пред него действия. В случая от ангажираните гласни доказателства не се установява авторството на деянието, нито автомобилът, с който е реализирано твърдяното от свидетелите ПТП. Тежестта на доказване на тези факти е върху ищцата. Свидетелките излагат факти във връзка с механизма на ПТП, но не дават никакви сведения какъв автомобил ги е ударил, кой е бил водачът му, имало ли е други пътници в него. При това положение техните показания, които поначало следва да се ценят съобразно чл.172 ГПК, доколкото като сестри на пострадалата те не могат да бъдат считани за безпристрастни, не могат да потвърдят информацията от представения двустранен констативен протокол, че водач на ударилото автомобиля на ищцата МПС е била Д. и че тя е управлявала именно застрахования при ответното дружество автомобил, посочен в протокола. Застрахователят е оспорил констативния протокол – частен свидетелстващ документ – по отношение на автентичността му за подписа на Д. и верността му – че отразените в него обстоятелства отговарят на действителното положение. Тъй като документът не носи подписа на страната, която го оспорва, ищецът е следвало да докаже истинността му, т.е. че той действително е подписан от лицето, посочено като негов автор. Доказателства в подкрепа на авторството на Д. не са събрани, като поначало предвид това, че соченият за участник в ПТП водач е английски гражданин, възниква съмнение доколко същият владее писмено и говоримо български език, на какъвто е съставен протоколът, и съответно могъл ли е да изпише текста или поне да разбере съдържанието му, изписано от друг. Съставянето на такъв протокол между двамата участници в ПТП непосредствено след инцидента не се установява от гласните доказателства, които напротив, безпротиворечиво са в насока, че местопроизшествието е посетено от полиция и е съставен протокол за ПТП, като са снети и показанията им. Протокол от ПТП, изготвен от органите на полицията, не е представен по делото, нито се излага подобно твърдение от ищцата, при което от една страна е налице явно противоречие между твърденията на ищцата и свидетелските показания, а от друга се разколебава достоверността и на самите показания. Съставянето на протокола непосредствено след ПТП изглежда нелогично и с оглед твърденията на свидетелите, че ищцата е изпаднала в безсъзнание и не се е чувствала добре, което отделно противоречи и на вписаното в протокола, че пострадали лица – дори леко – няма. Ако ищцата е ударила главата си по начин, че е получила болезнено кръвонасядане в тилната област, установено от освидетелствалия два дни след инцидента съдебен лекар, и е губила съзнание, както излагат свидетелите и каквото е нейното твърдение пред лекуващия я невролог д-р Г., не може да бъде обяснено вписаното в протокола, че няма пострадали дори в лека степен лица. Предвид липсата

на доказателства за авторството на деянието и най-вече за МПС, с което е осъществен дЕ.ктът, безпредметно е да се обсъждат заключенията на вещите лица по приетите експертизи.

По изложените съображения съдът намира за недоказано причинените на ищцата вреди да са следствие от противоправно деяние на водач при управление на МПС, за вредите от което ответното дружество носи договорна отговорност. При недоказано осъществяване на фактическия състав на чл.432 ал.1 КЗ, исковата претенция срещу застрахователя се явява неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Предвид съвпадането на изводите на въззивната инстанция с тези на ВТОС обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

По разноските: При този изход на въззивното производство в полза на ответното дружество, на основание чл.78 ал.8 ГПК, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Съдът, съобразно липсата на фактическа и правна сложност на делото пред въззивния съд и участие в производството само чрез подаване на писмен отговор, определя юрисконсултското възнаграждение в размер на сумата 150 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 12/ 10.05.2022 г. по Гр.д. № 458/ 2020 г. по описа на ВТОС.

ОСЪЖДА Х. Р. Ц. с ЕГН ***** от с. Обединение, гр. Полски Тръмбеш, *****, да заплати на ЗАД „Булстрад Виена Иншуърънс груп“ ЕИК 000694286, на основание чл.78 ал.8 ГПК, сумата **150 /сто и петдесет/ лв.** – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок, считано от връчване на препис от него на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____